

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2008. évi december hó 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.vádlott** és társa ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2008. évi január hó 30. napján kihirdetett B.167/2007/29. számú **ítéletét I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 15.900.- /Tizenötezer-kilencszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 7.200.- /Hétezer-kettőszáz/ Ft-ot I.r., 8.700.- /Nyolcezer-hétszáz/ Ft-ot II.r. vádlott visel.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja mindkét vádlott vonatkozásában az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s :

A Veszprém Megyei Bíróság a B.167/2007/29. szám alatti ítéletével I. r. és II. r. vádlottat, mint társtetteseket, bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetében, /Btk. 170.§ /1/ és /5/ bekezdés I. fordulat/, rablás büntetében, /Btk. 321.§ /1/ bekezdés/, 8 rb. közokirattal visszaélés vétségében, /Btk. 277.§ /1/ bekezdés/ 2 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében, /Btk.313/C.§ /7/ bekezdés a/ pont/ és készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének kísérletében /Btk. 313/C.§ /1/ bekezdés b/ pont, /2/ bekezdés I. fordulat/. Ezért - halmazati büntetésül - I. r. vádlottat 6 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra, míg II. r. vádlottat 5 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelekről és a felmerülés arányában kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére, büntetésük súlyosítása, míg az I. r. vádlott védője enyhítés, II. r. vádlott és védője eltérő minősítés és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az ügyészi fellebbezést változatlan formában fenntartotta. Álláspontja szerint a vádlottak terhére rótt két legsúlyosabb bűncselekmény külön - külön is az első fokú bíróság által kiszabott büntetést tette volna indokolttá, mindemellett nem elhanyagolható a további bűncselekmények tárgyi súlya sem. Az első fokú bíróság által kiszabott büntetés nem áll arányban a vádlottak személyében és az általuk elkövetett cselekményekben rejlő nagyfokú társadalomra veszélyességgel, így mindkettejük esetében a kiszabott büntetés súlyosítása indokolt.

I. r. vádlott védője az enyhítésre irányuló fellebbezést a másodfokú nyilvános ülésen is fenntartotta, emellett a vádlotti védekezésekhez igazodva kitért maga is az eltérő minősítés lehetőségére olyan formában, hogy a rablás büntette helyett a kifosztás büntette látszik megállapíthatónak. Amennyiben ezt az indítványt az ítéletábra nem látja alaposnak, így védenre részletes tényfeltáró, beismerő vallomásának és az egyéb enyhítő körülményeknek nagyobb nyomatékkaal való értékelésével a büntetés enyhítését kérte másodsorban.

II. r. vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen I. r. védőjéhez hasonlóan, ugyancsak a rablási cselekmény kifosztásként való értékelését egyebekben a büntetés enyhítését kérte. E körben kifejtette, hogy védenre kialakulatlan személyiség, a cselekmény elkövetésében nem játszott vezető, irányító szerepet, az anyagi javak elvételében nem vett részt, a sértett bántalmazásakor nem a haszonszerzés, hanem a vele szemben táplált harag motiválta, amely abból eredt, hogy a sértett sértő, becsmérő kijelentéseket tett védenre barátjánőjére. Utalt arra, hogy ugyanez állapítható meg I. r. vádlott vonatkozásában is, az értékek elvételére irányuló szándék mindkét vádlottban csak a sértett bántalmazását követően alakult ki.

A másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő II. r. vádlott lényegében a védője érvelését ismételte meg, kiegészítve azzal, hogy nem agresszív személyiség, nem jellemző rá a hasonló megnyilvánulás, megbánta tettét.

A fellebbezéseket az ítéletábra egyik formájukban sem találta alaposnak.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság a bizonyítási eljárást megfelelő körben az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett folytatta le. A vádlottak az eljárás során mindvégig elismerték, hogy a kérdéses éjszakán ők bántalmazták a sértettet, annak okaként azonban következetesen a **sértettel** előzőleg kialakult konfliktusukat, részéről őket ért sérelmeket jelölték meg. Következetesen tagadták, hogy a sértett bántalmazásakor őket anyagi haszonszerzés motiválta volna. **I.r.vádlott** volt az, aki tárgyaláson tett vallomásában olyan tényekről is említést tett, melyekből haszonszerzési célzatra is lehetett

következtetést vonni. A sértett a cselekmény körülményeiből adódóan még arra sem tudott választ adni, hogy kik lehettek a támadói, ezért annak indítékára nézve nem tudott adatokkal szolgálni. Ekként a megyei bíróság kimerítő alaposággal kellett, hogy vizsgálja azoknak a tanúknak a vallomását, akik a vádlottakkal az eseményt megelőzően szoros kapcsolatban álltak, s így anyagi helyzetükre is bizonyos mértékig rálátással bírtak. Az így szerzett tényekből vonta le helyes logikai következtetéssel azt a megállapítást, hogy **I.r.vádlott** és **II.r.vádlott** vádlottak a bűncselekmény elkövetését megelőzően meglehetősen szűk anyagi keretek közt mozogtak, a védekezésükben előadott körülmények - a sértett feltételezett homoszexualitása, II. r. barátnőjére tett sértő megjegyzései, - mint a cselekmény motívuma nem fogadhatók el, így kizárhatók, tettüket egyértelműen a sértettől való jogtalan haszonszerzés irányította, motiválta. Ez a következtetés illeszthető be a cselekményt megelőző és követő eseménysorozatba is, s áll összhangban **sértett** következetes vallomásával is, amelyben előadta, hogy már a bántalmazása során - s nem azt követően - egyik támadója átkutatta a zsebeit, és elvette tőle az adott értéktárgyakat. A megyei bíróság a tényállás további részeinek megállapítása során sem vétett hibát, az általa rögzített tények mindenben megfelelnek az adott bizonyítékoknak, így összhangot mutatnak az orvosszakértői vélemény megállapításaival, a helyszíni szemle adataival, illetve a további tanúvallomásokkal és egyéb okirati bizonyítékokkal is.

A megyei bíróság által megállapított tényállás teljes mértékig megalapozott, az ítélet rendelkező részének személyi adatait kell csak - nyilvánvaló elírás miatt - pontosítani annyiban, hogy I. r. vádlott lakóhelye helyesen **A.**

A megállapított tényállás alapján törvényesen vont következtetést az első fokú bíróság mindkét vádlott bűnösségére. Valamennyi bűncselekmény kapcsán megfelel a büntető anyagi jog szabályainak a cselekmények megnevezése, minősítése, rendbelisége is. A megyei bíróság valamennyi bűncselekményhez kapcsolódóan igen részletes, kimerítő és helytálló jogi indokolást is fűzött ítéletében, amelyet minden vonatkozásában osztott az ítéletábra is. Az adott tényállás mellett kifosztás büntettéről, - vele halmazatban az életveszélyt okozó testi sértés büntettével - szó sem eshet. A jogtalan eltulajdonítási szándék ugyanis a vádlottakban már a bántalmazás előtt kialakult, ennek érdekében történt a sértett testi épsége elleni támadás. Vagyon elleni magatartásuk ekként csak a megyei bíróság által is megállapított rablás büntetteként értékelhető.

Az első fokú bíróság a büntetés kiszabása során valamennyi enyhítő és súlyosító körülményt feltárta mindkét vádlott vonatkozásában. Azok megfelelő értékelésével szabta ki mindkettejük esetében a büntetést, szem előtt tartva az egyéniesítés és belső arányosság követelményét is. A kiszabott büntetések tehát eltúlzottnak egyáltalán nem mondhatók, azok enyhítésére az ítéletábra nem látott okot, ugyanakkor olyan mérvű súlyosításuk, amely a másodfokú eljárásban megengedett, sem indokolt, egyik vádlott vonatkozásában sem tárható fel olyan körülmény, amely azt szükségessé tenné.

Tekintve, hogy a ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában a Be.371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött idő mindkét vádlott vonatkozásában a Btk. 99.§-án , míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ /1/ bekezdésén alapszik.

Győr, 2008. december hó 16. napján

Dr. Kovács Tamás sk.	Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.	Dr. Csák Csilla sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Veszprém Megyei Bíróság 2008. január 30. napján kelt B.167/2007/29. számú ítélete I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2008. december hó 16. napján

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: